

Openbaar faillissementsverslag rechtspersoon (ex art. 73A Fw.)

Betreft

Verslagnummer	8
Datum verslag	29-04-2022
Insolventienummer	F.03/09/135
Toezichtzaaknummer	NL:TZ:0000015409:F001
Datum uitspraak	23-06-2009

R-C	mr. P. Hoekstra
Curator	mr R.J.M.C. Rosbeek

Algemene gegevens

Naam onderneming

Dit betreft vervolgerslag 13 aangaande R.H.G. Eussen Gerechtsdeurwaarderskantoor BV en privé	14-06-2018 2
Dit betreft vervolgerslag 14	13-12-2018 3
Dit betreft vervolgerslag 15	27-05-2019 4
Dit betreft vervolgerslag 16	27-11-2019 5
Dit betreft vervolgerslag 17	11-05-2020 6
Dit betreft vervolgerslag 18	03-11-2020 7
 Dit betreft vervolgerslag 19	29-04-2022 8

Gegevens onderneming

Dit betreft vervolgerslag 13

14-06-2018

R.H.G. Eussen Gerechtsdeurwaarderskantoor BV
R.H.G. Eussen privé (geconsolideerd)

Dit betreft vervolgerslag 15

27-05-2019

R.H.G. Eussen Gerechtsdeurwaarderskantoor BV
R.H.G. Eussen privé (geconsolideerd)

Gegevens onderneming

27-11-2019

Eussen Gerechtsdeurwaarskantoor gevestigd te 6131 AL Sittard aan de
Rijksweg Zuid 35

Activiteiten onderneming

De omschrijving in het handelsregister luidt:

27-11-2019

"Het uitoefenen en doen uitoefenen van de praktijk voor een of meer
gerechtsdeurwaarders, al dan niet in samenwerking met een of meer
beoefenaren van andere vrije beroepen, een en ander met inachtneming van
alle op het beroep van gerechtsdeurwaarder toepasselijke regelgeving."

Financiële gegevens

Toelichting financiële gegevens

Gemiddeld aantal personeelsleden

11

27-11-2019

Boedelsaldo

€ 49.052,44

14-06-2018

Toelichting 2

Dit betreft vervolgverslag 13

Toelichting

13-12-2018

Boedelsaldo

€ 15.271,43

 3

Dit betreft vervolgverslag 14

Toelichting

27-05-2019

Boedelsaldo € 4.312,84 Dit betreft vervolgverslag 15

 4

€ 430,10

27-11-2019

 5

€ 430,10

11-05-2020

 6

€ 922,13

03-11-2020

 7

Verslagperiode

van
13-12-2017

14-06-2018
 2

t/m
13-6-2018

van
14-6-2018

13-12-2018
 3

t/m
9-12-2018

van
10-12-2018

27-05-2019
 4

t/m
7-6-2019

van
8-6-2019

27-11-2019
 5

t/m
27-11-2019

van
28-11-2019

11-05-2020
 6

t/m
11-5-2020

van
12-5-2020

03-11-2020
 7

t/m
3-11-2020

van
4-11-2020

29-04-2022
 8

t/m
29-4-2022

Bestede uren

Verslagperiode	Bestede uren
2	38 uur 0 min
3	68 uur 0 min
4	33 uur 48 min
5	13 uur 42 min
6	7 uur 12 min
7	18 uur 18 min
8	90 uur 18 min
totaal	269 uur 18 min

Toelichting bestede uren

Het aantal uren in de verslagperiode van 13 december 2017 t/m 13 juni 2018 bedraagt: 38,00 14-06-2018 2

Het totaal aantal uren in de verslagperiode van 23 juni 2009 t/m 13 juni 2018 bedraagt: 1.718,90.

Het aantal uren in de verslagperiode 14 juni 2018 t/m 9 december 2018 bedraagt: 68,00 13-12-2018 3

Het totaal aantal uren bedraagt: 1.788,10 uren

Faillissementsverslag 15: 27-05-2019 4
Het aantal uren in verslagperiode: 33,8 uur

Bestede uren totaal: 1.821,90 uur

1. Inventarisatie

1.1 Directie en organisatie

De onderneming werd gedreven door de bestuurder-enig aandeelhouder, de heer R.H.G. Eussen, die inmiddels ook privé in staat van faillissement is verklaard op verzoek van de curator namens het Gerechtsdeurwaarderskantoor op grond van de vordering ex artikel 2:9 BW (wanprestatie van de bestuurder van een vennootschap). 27-11-2019 5

1.2 Lopende procedures

De bodemprocedure tegen Essent is in overleg met de wederpartij op de slaaprol geplaatst. Deze procedure is een uitvloeisel van eerdere procedures tussen beide partijen, die het volgende verloop hebben gehad:

27-11-2019

- Bij kort-gedingvonnis van 19 oktober 2007 voor de voorzieningenrechter bij de rechtbank 's Hertogenbosch is het deurwaarderskantoor veroordeeld om de relevante gelden op de kwaliteitsrekening aan Essent te doen betalen. Essent is in hetzelfde vonnis in reconventie veroordeeld om aan Eussen BV een voorschot aan vergoedingen van EUR 400.000,-. Wegens niet-nakoming van dit vonnis heeft het Deurwaarderskantoor een bedrag aan dwangsommen verbeurd van EUR 2.000.000,-.
- Bij kort-gedingvonnis van 11 december 2007 van dezelfde voorzieningenrechter is de tenuitvoerlegging van de veroordeling in reconventie van het eerste kort-gedingvonnis (waarin Essent was veroordeeld om EUR 400.000,- aan het Deurwaarderskantoor te betalen) geschorst.
- Bij vonnis in kort geding van 19 september 2008 van de voorzieningenrechter van de rechtbank Maastricht zijn zowel het Deurwaarderskantoor als de heer Eussen privé hoofdelijk veroordeeld om een bedrag van EUR 1.379.823,- met rente en kosten aan Essent te betalen. Het handelen van de heer Eussen privé is daarbij tevens onrechtmatig geoordeeld.
- Vervolgens is door beide partijen over en weer een bodemprocedure bij de rechtbank Den Bosch aanhangig gemaakt, die daarna gevoegd is en in welke gevoegde procedure bij tussenvonnis van 22 april 2009 het Deurwaarderskantoor en Eussen privé is opgedragen te bewijzen, dat tussen partijen zou zijn overeengekomen dat Essent de overeenkomst vóór de Europese Openbare Aanbesteding niet zou opzeggen, althans dat Essent zodanige mededeling aan Eussen heeft gedaan dat Essent in redelijkheid geen gebruik mag maken van haar contractuele opzeggingsbevoegdheid tot aan de Europese Openbare Aanbesteding. Deze procedure is in overleg met Essent door de curator op de slaaprol geplaatst. De juridische positie van het Deurwaarderskantoor en Eussen privé in deze procedure is niet rooskleurig, omdat het bewijs moeilijk en wellicht helemaal niet te leveren zal zijn. De rechtbank Den Bosch heeft in hetzelfde tussenvonnis reeds vastgesteld, dat ingeval van het niet kunnen leveren van het bewijs er geen schadevergoeding volgens de wet op grond van een tekortkoming door Essent zal worden toegewezen. Wel zal er een contractuele beëindigingsvergoeding plaatsvinden, doch deze zal gering zijn, in elk geval véél geringer dan de vordering van Essent van meer dan 1,4 miljoen euro, die voor toewijzing gereed ligt.
- Bij vonnis rechtbank Maastricht van 16 december 2009 is Eussen veroordeeld tot betaling van een bedrag van EUR 700.000,- aan de boedel van het Gerechtsdeurwaarderskantoor als benadeelde partij. Eussen is van dit vonnis in hoger beroep gegaan bij het hof in Den Bosch. Op deze zitting heeft het hof het onderzoek ter terechtzitting geschorst voor onbepaalde tijd tot een nader te bepalen terechtzitting teneinde Eussen in de tussentijd tegenover de rechter-commissaris twee getuigen te laten horen. In elk geval is er nog geen arrest in hoger beroep.

1.3 Verzekeringen

De curator heeft alle verzekeringen opgezegd. Premierestituties zijn aan de boedel gerestitueerd.

27-11-2019

1.4 Huur

De huurovereenkomst tussen het Deurwaarderskantoor en R.H.G. Eussen Beheer BV is opgezegd, evenals de huurovereenkomst met betrekking tot het kopieerapparaat, dat door De Lage Landen is teruggehaald (zie hierna bij "Lease").

27-11-2019

 5

1.5 Oorzaak faillissement

Volgens de directie is het faillissement veroorzaakt doordat Essent de samenwerking met het Deurwaarderskantoor beëindigde. Beëindiging heeft plaatsgevonden (evenals de incasso-overeenkomsten tussen Essent en twee andere deurwaarders in Nederland), omdat het beleid van Essent op dat terrein gewijzigd is. Omtrent deze beëindiging is bovenstaande lopende procedure aanhangig. Na de beëindiging is geconstateerd, dat er een tekort op de kwaliteitsrekening van het Deurwaarderskantoor was ontstaan, welk tekort nog vergroot werd doordat eind september 2008 een bedrag van EUR 150.000,- contant van de kwaliteitsrekening bij de Rabobank werd opgenomen en in diezelfde periode via internetbankieren in totaal een bedrag van EUR 550.000,- werd overgeboekt naar een bankrekening bij de Fortis Bank te Maasmechelen (België), die eveneens op naam van het Deurwaarderskantoor stond, doch geen kwaliteitsrekening was. Vervolgens werd enkele dagen later van deze rekening van het Deurwaarderskantoor bij de Fortis Bank een bedrag ad EUR 550.000,- contant opgenomen en sindsdien is het totale geldbedrag van EUR 700.000,- zoek. Omtrent hetgeen deze opname tot gevolg heeft gehad zal hierna onder rechtmatigheden nader worden ingegaan. De belangrijkste oorzaak van het faillissement van het Deurwaarderskantoor is in elk geval de opname van deze gelden.

27-11-2019

 5

2. Personeel

2.1 Aantal ten tijde van faillissement

Personeelsleden

2

27-11-2019

 5

2.2 Aantal in jaar voor faillissement

Personeelsleden

6

27-11-2019

 5

2.3 Ontslagaanzegging

Datum	Aantal	Toelichting
-------	--------	-------------

24-6-2009	2	
-----------	---	--

totaal	2	
---------------	---	--

2.4 Werkzaamheden personeel

Gevolgen van ontslagaanzegging regelen, onderhoud en bespreking met werknemers, besprekingen en telefonisch onderhoud met bestuurder van het Deurwaarderskantoor, onderhoud met advocaten van curandae.

27-11-2019

 5

3. Activa

3.1 Onroerende zaken

Beschrijving	Verkoopopbr.	Hypotheek	Boedelbijdr.
--------------	--------------	-----------	--------------

Niet van toepassing			
---------------------	--	--	--

totaal	€ 0,00		€ 0,00
---------------	--------	--	--------

Toelichting onroerende zaken

Eussen Gerechtsdeurwaarders alsmede de heer Eussen privé hebben geen onroerend goed in eigendom.

27-11-2019

 5

3.2 Werkzaamheden onroerende zaken

Check kadaster, overleg bestuur.

27-11-2019

 5

3.3 Bedrijfsmiddelen

Beschrijving	Verkoopopbrengst	Boedelbijdrage
Kantoorinventaris	€ 2.500,00	
Enkele auto's	€ 9.689,59	€ 5.489,59
totaal	€ 12.189,59	€ 5.489,59

Toelichting bedrijfsmiddelen

Verkoopopbrengst:

De kantoorinventaris is verkocht voor een koopsom van EUR 2.500,- (met BTW-verlegging). Aangezien de kantoorinventaris bodemzaken betreft is de verkoopopbrengst, hoewel de inventaris verpand was aan de ABN Amro Bank, door de boedel ten behoeve van de Belastingdienst geïncasseerd.

De auto's zijn verkocht voor een koopsom van EUR 9.689,59 inclusief BTW. De opbrengst was bestemd voor de ABN Amro Bank als pandhouder.

Boedelbijdrage:

50% van de verkoopopbrengst van de auto's.

De boedelbijdrage is zo hoog omdat er, alvorens de auto's te kunnen verkopen, deze terug in de boedel van het Deurwaarderskantoor moesten worden gebracht, omdat ze paulianeus om niet overgedragen waren aan de moedervenootschap. Na het inroepen van de actio pauliana heeft de curator de auto's verkocht en 50% van de verkoopopbrengst exclusief BTW aan de ABN Amro Bank doorgestort.

27-11-2019

 5

3.4 Bodemvoorrecht fiscus

De fiscus heeft een bodemvoorrecht op de kantoorinventaris ex art. 21 jo 22 Iw 1990.

27-11-2019

 5

3.5 Werkzaamheden bedrijfsmiddelen

Overleg met de kopers, overleg met de bank, verkoopinspanningen, actio pauliana plus afwikkeling.

27-11-2019

 5

3.6 Voorraden / onderhanden werk

Toelichting voorraden / onderhanden werk

Geen voorraden. Onderhanden werk overgenomen door vervangend deurwaarder.

27-11-2019

 5

Beschrijving:

De waarnemend deurwaarder, de heer Y. Reinders, heeft de lopende dossiers afgewikkeld en het saldo van de kwaliteitsrekening pro rata parte onder de gerechtigden verdeeld. Per 1 maart 2011 heeft hij zijn werkzaamheden afgerond en zijn ambt als waarnemer neergelegd.

3.7 Werkzaamheden voorraden / onderhanden werk

Overleg met de waarnemend deurwaarder.

27-11-2019

 5

3.8 Andere activa

Beschrijving	Verkoopopbrengst	Boedelbijdrage
Zie toelichting	€ 33.245,98	
totaal	€ 33.245,98	€ 0,00

Toelichting andere activa

Als gevolg van de het faillissement van Eussen privé vallen ook diens vermogensbestanddelen in de faillissementsboedel.

27-11-2019

 5

Het woonhuis van de heer Eussen aan de Dieterderweg 111 te Susteren is vóór het uitspreken van het faillissement van de heer Eussen privé openbaar verkocht door de Rabobank Westelijke Mijnstreek en na aftrek van de opbrengst heeft de Rabobank haar restantvordering ad EUR 330.000,- als crediteur in het faillissement ter verificatie ingediend.

Op 30 maart 2009 heeft de rechter-commissaris in strafzaken op vordering van de officier van justitie een doorzoeking van de woning en het kantoorpand ter inbeslagneming in de zin van artikel 94 a van het Wetboek van Strafvordering verricht. In beslag zijn genomen de waardevolle inventarisspullen in het woonhuis, alsmede een auto, sieraden en de administratie van het Deurwaarderskantoor (het laatste beslag was gebaseerd op artikel 94 Wetboek van Strafvordering).

Als gevolg van het faillissement van Eussen privé is het strafrechtelijk beslag ex artikel 94 a Strafvordering vervallen op grond van artikel 33 lid 1 Fw. Dit is zeer onlangs bevestigd door de Hoge Raad in zijn arrest van 13 juni 2010 (JOR 2010, 327). Een beslag ex artikel 94 Strafvordering echter vervalt niet, zo oordeelt de Hoge Raad eveneens in voornoemd arrest. De digitale administratie is voor het grootste gedeelte door het Openbaar Ministerie evenwel vrij gegeven aan de hierna genoemde waarnemend deurwaarder Reinders. Ten tijde van de faillietverklaring van de heer Eussen privé hadden de Domeinen in opdracht van het Openbaar Ministerie alle roerende zaken reeds verkocht met uitzondering van de sieraden. De opbrengst van deze roerende zaken is door de Domeinen afgedragen aan de faillissementsboedel, zijnde een opbrengst ad EUR 32.376,35.

De sieraden zijn vervolgens door de curator openbaar verkocht via een internetveiling, hetgeen een netto opbrengst heeft opgeleverd ad EUR 33.245,98. De sieraden waren tevoren door een beëdigd taxateur gewaardeerd op EUR 26.995,- executiewaarde en EUR 101.090,- vervangingswaarde. Alvorens tot executie te kunnen overgaan is er nog een kortgedingprocedure gevoerd tegen de (voormalige) echtgenote, die claimde de sieraden in haar eigendom te hebben op grond van een op 20 december 2009 tussen haar en Eussen gesloten convenant bij echtscheiding en ontbinding van de huwelijksgoederengemeenschap. Hoewel de curator de nietigheid van het convenant heeft ingeroepen op grond van artikel 47 FW heeft de Voorzieningenrechter bij vonnis van 21 september 2010 de curator bevolen om de verkoop van de juwelen te staken. Uiteindelijk heeft de voormalige echtgenote van Eussen ten behoeve van de boedel afstand gedaan van haar pretense eigendomsrechten ten aanzien van de sieraden, nadat de curator haar een faillissementsaanvraag in het vooruitzicht had gesteld, nu zij immers op grond van artikel 1:102 BW mede aansprakelijk was gebleven voor de schulden, die tijdens haar huwelijk zijn ontstaan.

3.9 Werkzaamheden andere activa

Verkoopactiviteiten met betrekking tot de sieraden, kort geding tegen de voormalige echtgenote, onderhandelingen met haar en haar advocaat.

27-11-2019

 5

4. Debiteuren

4.1 Debiteuren

Beschrijving	Omvang	Opbrengst	Boedelbijdr.
Zie toelichting.			
totaal	€ 0,00	€ 0,00	€ 0,00

Toelichting debiteuren

Omvang debiteuren:

In verband met de schorsing en nadien het royement van de heer Eussen als deurwaarder is op 9 april 2009 door de Staatssecretaris van Financiën als waarnemend deurwaarder aangesteld de heer Y. Reinders te Harkema (Friesland). Deze waarnemend deurwaarder heeft nadien, doch voorafgaande aan het faillissement van het Deurwaarderskantoor, de afrekeningen c.q. declaraties van de afgesloten dossiers opgesteld. Uiteindelijk heeft dit een vordering voor de boedel op vele debiteuren opgeleverd van EUR 100.674,63. De curator heeft gepoogd deze vorderingen (veelal zeer kleine vorderingen) te incasseren, hetgeen uiteindelijk tot slechts een zeer beperkte opbrengst heeft geleid. Meestal was het verweer van de betreffende debiteur, dat verrekend werd of dat de facturen onjuist waren.

De waarnemend deurwaarder heeft opdracht van de curator gekregen om de debiteuren te incasseren tegen een fee van 10% van het geïncasseerde.

Met de Belastingdienst is in het kader van een bezwaarprocedure c.q. verzoek om herziening een regeling in der minne getroffen over de BTW-teruggave over de maanden november en december 2008 (vóór het faillissement). De Belastingdienst heeft de teruggaaf alsnog volledig toegekend (in tegenstelling tot een afwijzing in eerste instantie). Na verrekening van de teruggaaf met de openstaande belastingschulden in de faillissementen resteerde een bedrag van EUR 100.000,- dat is uitbetaald aan de boedel.

Opbrengst:

De curator had al een bedrag van EUR 15.663,42 geïncasseerd. De waarnemend deurwaarder heeft voornamelijk in totaal EUR 23.302,79 netto geïncasseerd voor de boedel. De waarnemend deurwaarder is thans doende met de incasso van de debiteuren, waaronder nog van een grote vordering op Enexis. De curator heeft de waarnemend deurwaarder naar de stand van zaken gevraagd, speciaal waar het betreft de vordering op Enexis.

Boedelbijdrage:

N.v.t. De vorderingen die zijn ontstaan na aanstelling van de waarnemend deurwaarder zijn niet verpand.

27-11-2019

 5

4.2 Werkzaamheden debiteuren

Overleg met de voormalig waarnemend deurwaarder.

27-11-2019

 5

5. Bank/Zekerheden

5.1 Vordering van bank(en)

Toelichting vordering van bank(en)

ABN Amro Bank heeft maar zeer beperkt haar zekerheidsrechten kunnen uitwinnen. Slechts 50% van de opbrengst van de auto's (zie hierboven) is aan de bank toegekomen. De vordering van de ABN Amro Bank wordt echter nog beïnvloed door de opbrengst van aan haar verstrekte zekerheden, die niet in de boedel vallen.

27-11-2019

5.2 Leasecontracten

Via operational lease was een kopieerapparaat geleased door De Lage Landen. Deze is op 20 augustus 2009 teruggenomen door de leasemaatschappij.

27-11-2019

5.3 Beschrijving zekerheden

ABN AMRO had de navolgende zekerheden:

- Hypotheek op het bedrijfspand, dat in eigendom is van R.H.G. Eussen Beheer BV, welke vennootschap niet failliet is. Om die reden heeft de curator er nog geen zicht op of dit bedrijfspand inmiddels door de bank is verkocht en zo ja, wat de opbrengst is. Met deze opbrengst wordt de hierboven genoemde vordering van de ABN Amro Bank verminderd.
- Borgstelling op de heer Eussen van EUR 320.000,-. Deze vordering heeft de bank ter verificatie ingediend in het faillissement.
- Pandrecht op de inventaris van het Deurwaarderskantoor. De opbrengst (zie boven) loopt via de boedel ten behoeve van de Belastingdienst, omdat er sprake is van bodemzaken.
- Pandrecht op vorderingen van het Deurwaarderskantoor. Hiervan zijn echter geen afzonderlijke pandaktes opgesteld, zodat de opbrengst van de debiteuren (zie boven) aan de boedel ten goede is gekomen.

27-11-2019

5.4 Separatistenpositie

Zie boven.

27-11-2019

5.5 Eigendomsvoorbehoud

Niet van toepassing.

27-11-2019

5.6 Retentierechten

Niet van toepassing.

27-11-2019

5.7 Reclamerechten

Niet van toepassing.

27-11-2019

5.8 Boedelbijdragen

Toelichting

50% van de verkoopopbrengst van de auto's

27-11-2019

5.9 Werkzaamheden bank/zekerheden

6. Voortzetten/doorstart onderneming

Voortzetten onderneming

6.1 Exploitatie / zekerheden

6.2 Financiële verslaglegging

6.3 Werkzaamheden voortzetten onderneming

Voortzetten onderneming:

De waarnemend deurwaarder is belast met de afwikkeling van de executiedossiers en het beheer en de afwikkeling van de kwaliteitsrekeningen op naam van Deurwaarderskantoor Eussen.

27-11-2019

De waarnemend deurwaarder heeft vastgesteld dat de gerechtigden tot de kwaliteitsrekening een uitkering van 13,439% van het saldo van de kwaliteitsrekening kunnen ontvangen. De waarnemend deurwaarder is na overleg met de curator overgegaan tot uitkering aan de deelgerechtigden. Voor hun restantvordering hebben veel deelgerechtigden zich inmiddels gewend tot de curator om opgenomen te worden op de lijst van voorlopig erkende concurrente crediteuren.

De vordering van de boedel bleek al meteen verrekend te zijn met de derdengelden, zodat de boedel geen vordering meer had op de kwaliteitsrekening. De waarneming door de waarnemend deurwaarder is geëindigd op 1 maart 2011.

Werkzaamheden:

Niet voortgezet.

Doorstarten onderneming

6.4 Beschrijving

Niet van toepassing.

27-11-2019

 5

6.5 Verantwoording

Niet van toepassing.

27-11-2019

 5

6.6 Opbrengst

Toelichting

Niet van toepassing.

27-11-2019

 5

6.7 Boedelbijdrage

Toelichting

Niet van toepassing.

27-11-2019

 5

6.8 Werkzaamheden doorstarten onderneming

Niet van toepassing.

27-11-2019

 5

7. Rechtmatigheid

7.1 Boekhoudplicht

De boekhoudplicht is niet nagekomen, doch dit heeft verder geen ingrijpende gevolgen voor de bestuurder, aangezien ook privé in staat van faillissement verkeert. De boekhouding is niet in orde. Daaruit blijkt niet waar het bedrag van EUR 700.000,- is gebleven.

27-11-2019

 5

De curator heeft het bestuur meermaals om inlichtingen verzocht, waar de verdwenen gelden van EUR 700.000,- zijn gebleven. Het bestuur geeft als enige verklaring hiervoor, dat dit geld contant zou zijn afgegeven aan ene heer De Vries, die zich ten opzichte van hem kenbaar zou hebben gemaakt als vertegenwoordiger van Essent en die hem verteld zou hebben, dat hij na ontvangst van een bedrag van EUR 700.000,- contant ervoor zou kunnen zorgen, dat de hierboven genoemde procedure tussen Essent en het Deurwaarderskantoor zou zijn geëindigd. Tijdens de comparitie van deze procedure in december 2008 heeft een schriftelijke verklaring van Essent, ondertekend door de president-directeur, aan de rechtbank getoond, waaruit zou blijken dat aan het Deurwaarderskantoor volledige kwijting zou zijn verstrekt na de ontvangst van een bedrag van EUR 700.000,-. Deze verklaring bleek nadien valselijk te zijn opgesteld. De verklaring van het bestuur omtrent

hetgeen geschied is met het bedrag van EUR 700.000,- is volstrekt ongelooftwaardig en is ook als zodanig ongelooftwaardig bevonden door zowel de rechtbank Amsterdam, in het kader van de schorsing en later het royement als deurwaarder, door de Strafkamer van de rechtbank Maastricht alsmede door de rechtbank Maastricht in een kort gedingprocedure, die de curator had ingesteld, en nadien door de rechtbank Roermond bij de faillissementsaanvraag van de heer Eussen privé. De heer Eussen heeft immers geen kwitantie ontvangen van de door hem genoemde heer De Vries, noch kan hij de personalia van de heer De Vries noemen en zelfs weet hij niet in welke auto met welk kenteken de heer De Vries reed, toen hij het bedrag van EUR 700.000,- in ontvangst nam. De heer Eussen heeft ook geen aangifte bij de politie gedaan in verband met het niet ontvangen hebben van een kwitantie.

Als gevolg van de weigering van de heer Eussen om geloofwaardige inlichtingen aan de rechter-commissaris en aan de curator te verschaffen, heeft de curator de rechtbank medio april 2010 verzocht om de heer Eussen op grond van artikel 87 FW in verzekerde bewaring te laten stellen, hetgeen door de rechtbank is toegestaan. Op 15 april 2010 is de heer Eussen daarop in verzekerde bewaring gesteld. Na maandelijkse verlengingen van deze inbewaringstelling heeft de curator uiteindelijk besloten om medio november geen verlenging meer te vragen, aangezien de heer Eussen volhardde in stilzwijgen omtrent de verblijfplaats van een bedrag van EUR 700.000,- en er dus kennelijk geen prikkel meer van de faillissementsgijzeling uitging, hetgeen een wettelijk vereiste is.

Op grond van de Garantstellingsregeling heeft het Ministerie van Justitie nog een bedrag van EUR 25.000,- ter beschikking gesteld aan de curator voor het doen van onderzoek naar het verdwenen geldbedrag van EUR 700.000,-.

Het gedane onderzoek heeft niet geleid naar de vindplaats van het geld. De curator overweegt thans nog om de zoon en dochter, die ten tijde van de verduistering werkzaam waren bij het deurwaarderskantoor, te verhoren voor de rechter-commissaris.

Verhoor van de zoon en de dochter heeft nog niet plaatsgevonden, omdat de aandacht van de curator zich thans richt op verkrijging van het verdwenen geldbedrag van EUR 700.000,- via de Rabobank en Fortis Bank (zie hierna onder 7.6)

7.2 Depot jaarrekeningen

De jaarrekening 2007 is enkele dagen te laat gedeponeed.

27-11-2019

 5

7.3 Goedkeuringsverklaring accountant

Niet van toepassing.

27-11-2019

 5

7.4 Stortingsverplichting aandelen

Nog in onderzoek, doch van geen belang meer voor de boedel, nu de heer Eussen als oprichter/aandeelhouder immers privé ook in staat van faillissement verkeert.

27-11-2019

 5

7.5 Onbehoorlijk bestuur

Ja

27-11-2019

 5

Toelichting

Er is beslist sprake van kennelijk onbehoorlijk bestuur in verband met het verdwenen zijn van een bedrag van EUR 700.000,-, dat aan het Deurwaarderskantoor toebehoorde, doch in verband met het privé faillissement van de heer Eussen is dit van geen belang meer voor de boedel.

7.6 Paulianus handelen

Ja

27-11-2019

 5

Toelichting

De door R.H.G. Eussen Beheer BV paulianus verkregen auto's zijn uiteindelijk na een nietigverklaring van de verkoopovereenkomsten terug in de boedel gebracht en door de curator mede ten behoeve van de bank verkocht.

7.7 Toelichting rechtmatigheid

Dit betreft vervolgverslag 13:

14-06-2018

 2

Onrechtmatige daad:

Beide procespartijen, Portugal en de Europese Commissie hebben gebruik gemaakt om schriftelijke opmerkingen in te dienen aangaande de door de Hoge Raad aan het Europese Hof van Justitie voorgelegde prejudiciële vragen. Op grond van de voorliggende schriftelijke stukken acht het Hof van Justitie zich nog niet voldoende ingelicht. Daarom zal op 5 juli 2018 een mondelinge behandeling van de zaak plaatsvinden in Luxemburg. Het Hof wenst te worden voorgelicht over de PGV en haar plaats in het juridisch bestel en is geïnteresseerd in de verschillen ten opzichte van de vorderingen van individuele schuldeisers van een failliete vennootschap tegenover een derde die jegens de gezamenlijke schuldeisers onrechtmatig heeft gehandeld.

Dit betreft vervolgverslag 14:

13-12-2018

 3

Op 5 juli 2018 heeft de mondelinge behandeling van de zaak plaatsgevonden bij het HvJEU te Luxemburg. De curator is daarbij aanwezig geweest en heeft zijn visie op de PGV en de daaruit voortvloeiende rechtsvragen kunnen geven. Op 18 oktober 2018 heeft AG Bobek zijn conclusie uitgebracht aan het HvJEU. Kort en goed, stelt hij zich op het standpunt dat de PGV geen insolventierechtelijke vordering maar een vordering voortspuitend uit het algemene Nederlandse vermogensrecht is, bij gevolg waarvan de PGV niet "rechtsreeks voortvloeit uit de insolventieprocedure en er niet nauw verband me houdt", hetgeen tot resultaat zou hebben dat die vordering niet door de Europese Insolventieverordening maar door Brussel I bestreken wordt en niet de Nederlandse rechter maar de rechter van het land van gedaagde, België, bevoegd is om van de vordering kennis te nemen en die vordering (gleichlauf) ook door Belgisch recht zou worden beheerst. De conclusie van de AG (b)lijkt af te wijken van de door het HvJEU in twee van haar recente arresten (Tünckers France en Valach) ingeslagen weg en aan te sluiten bij de oudere rechtspraak. Het is nu wachten op het oordeel van het HvJEU.

Het HvJEU heeft op 6 februari 2019 bij eindarrest (een aantal van) de door de Hoge Raad aan hem voorgelegde prejudiciële vragen beantwoord. Daarbij bestaat het veruit belangrijkste oordeel van het HvJEU eruit dat de PGV geen vordering is die door de Europese Insolventieverordening wordt bestreken. Dat betekent dat de vraag welk recht op de PGV van toepassing is en welke rechter bevoegd is om van de PGV kennis te nemen, niet beheerst wordt door de Europese Insolventieverordening. Door beantwoording van deze prejudiciële vraag door het HvJEU behoeven de andere prejudiciële vragen van de Hoge Raad naar oordeel van het HvJEU, geen beantwoording meer. Daarmee staat tussen partijen nu (slechts) vast dat de vraag naar het recht waarop de PGV moet worden beoordeeld en welke rechter bevoegd is te oordelen, niet wordt beantwoord op basis van de criteria van de Europese Insolventieverordening. Het HvJEU heeft niet geoordeeld naar wel recht dat dan wel dient te geschieden en welke rechter wel bevoegd is. Het woord is weer aan de Hoge Raad en de curator zal de zaak aldaar weer (laten) aanbrengen ter verdere beoordeling. Het is moeilijk in te schatten wanneer een einduitspraak van de Hoge Raad te verwachten is en of de Hoge Raad de zaak in die einduitspraak zelf afdoet (althans op voorgaande vragen, zelf antwoord geeft) of verwijst of dat de Hoge Raad andermaal prejudiciële vragen aan het HvJEU zal voorleggen.

Onrechtmatige daad

27-11-2019

De door R.H.G. Eussen Beheer BV paulianeus verkregen auto's zijn uiteindelijk na een nietigverklaring van de verkoopovereenkomsten terug in de boedel gebracht en door de curator mede ten behoeve van de bank verkocht.

De curator heeft Rabobank Westelijke Mijnstreek en BNP Paribas Fortis (België) aansprakelijk gesteld op grond van onrechtmatige daad tegenover de gezamenlijke crediteuren, doordat zij zonder nader onderzoek hebben toegestaan dat aan de heer Eussen een bedrag in contanten werd uitgekeerd van resp. EUR 150.000,- resp. EUR 550.000,-. Met Rabobank Westelijke Mijnstreek heeft de curator een minnelijke regeling getroffen van EUR 75.000,-. Fortis weigert enige minnelijke regeling, zodat de curator overweegt om een gerechtelijke procedure tegen Fortis te entameren. De rechter-commissaris heeft hiervoor machtiging verleend.

Inmiddels is de procedure tegen Fortis (België) gestart. De dagvaarding is uitgebracht tegen de zitting van de rechtbank Maastricht van 21 maart 2012. De curator heeft zich in de dagvaarding op het standpunt gesteld, dat de rechtbank Maastricht bevoegd is en Nederlands recht toepasselijk. De rechtbank Maastricht is bevoegd, omdat er sprake is van een zogenaamde "Peeters/Gatzen-vordering" (genoemd naar het arrest van de Hoge Raad van 14 januari 1983), welke vordering exclusief aan de faillissementsboedel toekomt en enkel door de curator kan worden ingesteld en tevoren niet aan de gefailleerde toekwam. Aldus valt deze vordering op grond van artikel 1 lid 2 sub b van de EEX-Verordening (EG nummer 44/2001 van 22 december 2000) buiten het toepassingsbereik van deze verordening. Ingevolge artikel 6 sub 1 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering heeft de Nederlandse rechter in dat geval rechtsmacht en bepaalt artikel 106 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, dat de rechtbank Maastricht in deze bevoegd is om van de betreffende vordering kennis te nemen.

Nederlands recht is toepasselijk, omdat de schade als gevolg van de onrechtmatige daad van Fortis België zich in Nederland heeft verwezenlijkt op het moment van het uitspreken van het faillissement. Degene immers die de schade hebben geleden, de gezamenlijke crediteuren in beide faillissementen, zijn allen in Nederland gevestigd en woonachtig. Ingevolge artikel 10:159 BW zijn vanaf 1 januari 2012 de bepalingen van de EG-Verordening nummer

846/2007 (Verordening "Rome II") van toepassing en volgens artikel 4 van deze Verordening is op een onrechtmatige daad van toepassing het recht van het land, waar de schade zich voordoet, ongeacht in welk land de schadeveroorzakende gebeurtenis zich heeft voorgedaan. Voorlopig zal deze procedure de enige activiteit in deze faillissementen zijn.

In deze procedure is advocatenkantoor Nauta Dutilh uit Rotterdam voor Fortis verschenen en is begonnen met de bevoegdheid van de Nederlandse rechter en in het bijzonder de rechtbank te Maastricht aan te vechten. In dit bevoegdheidsincident is door beide partijen uitvoerig gedebatteerd door het nemen van twee processtukken elk. De rechtbank Maastricht heeft op zeer korte termijn in dit incident tussenvonnissen gewezen en in dit tussenvonnis van 1 augustus 2012 heeft de rechtbank zich bevoegd verklaard om van de vordering van de curator kennis te nemen, daar – volgens de rechtbank – de zogenaamde Peeters/Gatzen-vordering valt onder artikel 1 lid 2 sub b van de EEX-Verordening, waardoor deze Verordening op deze vordering niet van toepassing is. Via de artikelen 3 en 25 van de Europese Insolventieverordening heeft de rechtbank zich daarom bevoegd verklaard. In dit incident is ook al zijdelings de toepasselijkheid van het Nederlands recht in het debat betrokken, doch hierop kan de rechtbank pas in de hoofdzaak uitspraak doen. De rechtbank heeft tussentijds hoger beroep van het tussenvonnis toegestaan, omdat het de eerste maal is in Nederland dat een uitspraak is gedaan over de rechtsmacht ten aanzien van een Peeters/Gatzen-vordering. Desondanks loopt de hoofdprocedure door en staat Fortis Bank ter rolle van 12 september aanstaande voor conclusie van antwoord.

Inmiddels heeft ook het hof Den Bosch bij arrest van 4 juni 2013 het eerdere incidentele vonnis van de rechtbank Maastricht bevestigd en de rechtbank Maastricht bevoegd verklaard van de vordering van de boedel op Fortis kennis te nemen. Het hof heeft dezelfde argumenten hiervoor gebruikt als de rechtbank.

De rechtbank heeft inmiddels in de hoofdzaak de procedure verwezen naar de zitting van 17 juli aanstaande voor conclusie van antwoord aan de zijde van Fortis.

Bij vonnis van de rechtbank Limburg, locatie Maastricht, de dato 10 september 2014 is Fortis Bank NV veroordeeld tot betaling aan de boedel van een bedrag van EUR 550.000,-, vermeerderd met de wettelijke rente en proceskosten. De proceskosten alsmede een bedrag van EUR 150.000,- van de toegewezen hoofdsom is uitvoerbaar bij voorraad verklaard. De rechtbank is van oordeel dat de curator Fortis op goede gronden onrechtmatig handelen heeft verweten jegens de gezamenlijke crediteuren van Eussen BV en Eussen privé. Volgens de rechtbank heeft Fortis in strijd gehandeld met de in België geldende gedragscode van Febelfin op het punt van de integriteit en in strijd met de algemene zorgvuldigheidsplicht, die rust op een normaal voorzichtige en redelijke bankier, die zich in dezelfde omstandigheden bevindt. De rechtbank heeft hierbij Belgisch recht toegepast.

Omdat Fortis na betekening van dit vonnis niet vrijwillig aan de veroordeling heeft voldaan, evenmin aan het gedeelte dat uitvoerbaar bij voorraad is verklaard, heeft de curator executiemaatregelen getroffen. Die bestonden eruit, dat er executoriaal derdenbeslag is gelegd onder een dochtervennootschap van Fortis: BNP Parisbas Factoring Coverage Europe Holding NV te Breda op alle vorderingen, die laatstgenoemde aan Fortis verschuldigd is of op grond van een reeds bestaande rechtsverhouding verschuldigd zal worden.

Fortis is inmiddels in hoger beroep gegaan van dit vonnis en heeft in deze appelprocedure tevens een incidentele vordering ingesteld tot schorsing van de tenuitvoerlegging, subsidiair tot zekerheidstelling door de boedel.

Daarnaast heeft Fortis een kortgedingprocedure tegen de curator aanhangig gemaakt bij de rechtbank Den Haag tot staking van de executie als hierboven omschreven. De derde-beslagene heeft nog geen verklaring ingevolge artikel 476a Rv afgelegd. Dit dient plaats te vinden binnen vier weken na 17 oktober 2014, dus op z'n laatst op 17 november 2014. Mocht de derde-beslagene in gebreke blijven om een verklaring te doen, zal zij veroordeeld kunnen worden tot betaling van het bedrag waarvoor het beslag is gelegd.

In het hoger beroep heeft de curator als geïntimeerde verzet ex artikel 29 Wet Griffierechten in Burgerlijke Zaken ingesteld, omdat het tarief voor niet-natuurlijke personen in rekening was gebracht. De griffier heeft bij verweerschrift het griffierecht verlaagd naar het tarief voor natuurlijk personen, waarna het hof uitgaande van het verlaagde griffierecht, het verzet heeft afgewezen.

De vorderingen van Fortis in de kort gedingprocedure primair tot schorsing van de executie en subsidiair tot het stellen van zekerheid zijn door de voorzieningenrechter in Den Haag afgewezen. Fortis heeft hiertegen hoger beroep ingesteld, maar dit niet doorgezet vanwege een getroffen minnelijke regeling waarover hieronder meer. Ook de incidentele vordering tot schorsing van de executie in het hoger beroep in de bodemprocedure door het Hof Den Bosch is afgewezen. Nadat Fortis weigerachtig bleef om aan het vonnis te voldoen en ook de beslagen dochtervennootschap van Fortis verklaring noch afdracht aan de boedel deed, is ter voorkoming van verdere procedures over de executie en een door Fortis te entameren aansprakelijkheidsprocedure tegen de curator q.q. en pro se – en daarmee het leeg procederen van de boedel alvorens een arrest in hoger beroep in de bodemprocedure zou zijn verkregen - vervolgens een regeling in der minne getroffen over de uitvoerbaarheid van het uitvoerbaar bij voorraad verklaarde deel van het vonnis in de hoofdzaak. Fortis heeft een bedrag van EUR 75.000,- aan de boedel betaald, zijnde de helft van het in het vonnis in de hoofdzaak uitvoerbaar bij voorraad verklaarde bedrag ad EUR 150.000,- van de toegewezen vordering van in totaal EUR 550.000,-. Met het bedrag ad EUR 75.000,- kon de boedel de achterstallige proceskosten waaronder het salaris van de curator en diens advocaat voldoen. Met het onder 4.1 genoemde bedrag van de Belastingdienst kan de boedel de procedure in hoger beroep en cassatie verder financieren.

In de bodemprocedure in hoger beroep heeft op 22 september 2015 het pleidooi plaatsgevonden bij het Hof Den Bosch. Het arrest is aangehouden tot 26 januari 2016.

Het Gerechtshof heeft op 9 februari 2016 een tussenarrest gewezen. De grieven van Fortis ten aanzien van de feiten falen. De grief gericht tegen het oordeel van de rechtbank, dat de curator bevoegd is om de onderhavige Peeters/Gatzen-vordering (PGV) in te stellen, faalt ook. Ten aanzien van de grieven tegen de wijze waarop de rechtbank het Belgische recht heeft toegepast op het handelen van Fortis houdt het Hof zijn beslissing aan. Dientengevolge houdt het Hof ook zijn beslissing omtrent de grief tegen de toewijzing door de rechtbank van de vordering te vermeerderen met wettelijke rente en de proceskosten aan. De curator heeft een voorwaardelijk incidentele grief strekkende tot toepassing van Nederlands recht op de zaak ingesteld. Deze faalt.

In afwijking van zijn eerdere uitspraak van 4 juni 2013 heeft het Hof thans wel tussentijds cassatie open gesteld tegen zowel het tussenarrest van 9 februari 2016 als het arrest van 4 juni 2013 in het bevoegdheidsincident. Zowel Fortis als de curator zijn in cassatie gegaan. De cassatiemiddelen richten zich tegen het oordeel van het Hof omtrent de rechtsmacht van de Nederlandse rechter,

het toepasselijke recht en de vaststelling dat de vordering van de curator een PGV is. Momenteel zijn partijen in afwachting van de conclusie van de advocaat-generaal.

De conclusie van de advocaat-generaal is genomen op 12 mei 2017. Kort samengevat concludeert de advocaat-generaal dat de vordering kwalificeert als Peeters/Gatzen-vordering. De incidentele klacht die Fortis had gericht tegen deze kwalificatie faalt in zijn geheel.

advocaat-generaal vervolgt zijn conclusie (aan de hand van de incidentele en principale cassatieklachten) met een neutrale uiteenzetting over de IPR-aspecten van een Peeters/Gatzen-vordering. Hij concludeert dat het nodig is om drie prejudiciële vragen te stellen aan het HvJEU:

(i) Wordt de rechtsmacht ten aanzien van een Peeters/Gatzen-vordering bepaald door de regels van de EEX of de IVO?

(ii) Wordt het toepasselijk recht ten aanzien van een Peeters/Gatzen-vordering bepaald door de regels van de IVO?

Hierbij maakt de advocaat-generaal nog een (mogelijk) onderscheid tussen het toepasselijk recht op de bevoegdheid van de curator tot het instellen van deze vordering en het toepasselijk recht op de op de aan deze vordering ten grondslag liggende onrechtmatige daad.

(iii) Moet de rechter, indien de IVO het toepasselijk recht beheerst, rekening houden met de ter plaatse van de beweerdelijk gepleegde onrechtmatige daad geldende veiligheidsvoorschriften en gedragsregels?

De zaak staat nu voor uitspraak op 13 oktober, maar niet uitgesloten is dat de uitspraak – in geval van prejudiciële vragen een tussenuitspraak – eerder komt.

Op 8 september 2017, ECLI:NL:HR:2017:2269 (Rosbeek q.q./BNP Paribas Fortis NV) heeft de Hoge Raad arrest gewezen. De Hoge Raad heeft bij die gelegenheid prejudiciële vragen aan het Europese Hof van Justitie gesteld. De Hoge Raad heeft geoordeeld:

- In geval van benadeling van schuldeisers door de gefailleerde, voorafgaand aan diens faillissement, is de curator onder omstandigheden bevoegd op te komen voor de belangen van de gezamenlijke crediteuren waarbij de curator onder omstandigheden ook een vordering tot schadevergoeding uit hoofde van onrechtmatige daad tegen een derde die bij de benadeling betrokken was, geldend kan maken (HR 14 januari 1983, NJ 1983/597), de zogenaamde Peeters /Gatzen-vordering (PGV). De opbrengst van zo'n PGV valt in de boedel en komt ten goede aan de gezamenlijke crediteuren (HR 16 september 2005, NJ 2006/311). Nu deze vordering strekt tot herstel van de verhaalsmogelijkheden binnen het kader van het faillissement, valt de opbrengst van de vordering in de boedel teneinde via de uitdelingslijst tot verdeling te komen; de wettelijke (exclusieve) opdracht aan de curator tot beheer en vereffening van de failliete boedel brengt mee dat hij ten behoeve van de gezamenlijke schuldeisers deze vordering kan innen en dus ook de voldoening daarvan in rechte kan vorderen;
- Die bevoegdheid van de curator staat ongeacht of de curator er wel of geen gebruik van maakt, niet eraan in de weg dat individuele schuldeisers zelf de aan hen toekomende vordering in rechte geldend maken. Het belang van een behoorlijke afwikkeling van het faillissement kan niettemin meebrengen dat – kort gezegd – eerst op de vordering van de curator en daarna op de vordering van de individuele schuldeiser wordt beslist (HR 21 december 2001, NJ 2005/95). Bij de beoordeling van de door de curator ten behoeve van de gezamenlijke schuldeisers ingestelde vordering is geen plaats voor onderzoek naar de individuele positie van elk der betrokken schuldeisers (zodat verweren

tegen individuele schuldeisers geen opgeld doen) (HR 23 december 1994, NJ 1996/628);

- De bevoegdheid van de curator om een PGV in te stellen is niet beperkt tot het geval de derde (tegen wie die vordering wordt ingesteld) behoort tot de kring van personen die op basis van de (faillissements)Pauliana aansprakelijk zouden zijn geweest. Zijn bevoegdheid ziet meer in het algemeen op de benadeling van de gezamenlijke crediteuren. Evenmin is vereist dat de derde de benadeling heeft bevorderd of daarvan heeft geprofiteerd; van betrokkenheid kan ook sprake zijn ingeval de derde in een positie verkeerde dat hij de benadeling had kunnen voorkomen, doch in plaats daarvan zijn medewerking heeft verleend;
- De door de curator in casu ingestelde vordering is een PGV en de curator heeft voldoende gesteld en onderbouwd dat de door hem aan Fortis verweten gedraging tot benadeling van de gezamenlijke crediteuren heeft geleid;

De Hoge Raad heeft de navolgende prejudiciële vragen aan het Europese Hof van Justitie gesteld:

- Valt een PGV tot schadevergoeding die de curator uit hoofde van de hem in artikel 68 lid FW gegeven (exclusieve) opdracht tot beheer en vereffening van de boedel namens de gezamenlijke crediteuren instelt tegen een derde onder de werking van Verordening (EG) nr. 44/2001 (EEX-verordening)?
- Indien voorgaande vraag bevestigend wordt beantwoord, wordt deze vordering dan beheerst door het recht van de lidstaat waar de insolventieprocedure is geopend krachtens artikel 4 lid 1 van de Verordening (EG) nr. 1346/2000 zowel wat betreft de bevoegdheid van de curator tot het instellen van die vordering als wat betreft het op deze vordering toepasselijke materiële recht?
- Indien de voorgaande vraag bevestigend wordt beantwoord, dient de rechter van de lidstaat waar de insolventieprocedure is geopend dan (a) rekening te houden met artikel 13 van Verordening (EG) nr. 1346/2000 (waardoor de derde zich kan verweren door te bewijzen dat diens handelswijze indien beoordeeld naar het recht dat op de vordering van toepassing zou zijn geweest als zij niet door de curator maar door een individuele crediteur uit onrechtmatige daad zou zijn aangesproken, niet tot aansprakelijkheid zou leiden) (b) het bepaalde in artikel 17 van de Verordening (Rome II) mede in verbinding met artikel 13 van Verordening (EG) nr. 1346/2000 met de ter plaatse van de beweerdelijke onrechtmatige daad geldende veiligheidsvoorschriften en gedragsregels, zoals financiële gedragsregels.

De beantwoording van voorgaande vragen door het Europese Hof van Justitie zal in combinatie met de hiervoor weergegeven beslissingen van de Hoge Raad tot een eindoordeel van de Hoge Raad leiden.

Met de beantwoording van vorenbedoelde prejudiciële beslissingen door het Europese Hof van Justitie zal nog de nodige tijd gemoeid zijn, zodat een daarop volgende definitieve beslissing zijdens de Hoge Raad ook nog op zich zal laten wachten.

Beide procespartijen, Portugal en de Europese Commissie hebben gebruik gemaakt om schriftelijke opmerkingen in te dienen aangaande de door de Hoge Raad aan het Europese Hof van Justitie voorgelegde prejudiciële vragen. Op grond van de voorliggende schriftelijke stukken acht het Hof van Justitie zich nog niet voldoende ingelicht. Daarom zal op 5 juli 2018 een mondelinge behandeling van de zaak plaatsvinden in Luxemburg. Het Hof wenst te worden voorgelicht over de PGV en haar plaats in het juridisch bestel en is

geïnteresseerd in de verschillen ten opzichte van de vorderingen van individuele schuldeisers van een failliete vennootschap tegenover een derde die jegens de gezamenlijke schuldeisers onrechtmatig heeft gehandeld.

Op 5 juli 2018 heeft de mondelinge behandeling van de zaak plaatsgevonden bij het HvJEU te Luxemburg. De curator is daarbij aanwezig geweest en heeft zijn visie op de PGV en de daaruit voortvloeiende rechtsvragen kunnen geven. Op 18 oktober 2018 heeft AG Bobek zijn conclusie uitgebracht aan het HvJEU. Kort en goed, stelt hij zich op het standpunt dat de PGV geen insolventierechtelijke vordering maar een vordering voortspruitend uit het algemene Nederlandse vermogensrecht is, bij gevolg waarvan de PGV niet "rechtsreeks voortvloeit uit de insolventieprocedure en er niet nauw verband me houdt", hetgeen tot resultaat zou hebben dat die vordering niet door de Europese Insolventieverordening maar door Brussel I bestreken wordt en niet de Nederlandse rechter maar de rechter van het land van gedaagde, België, bevoegd is om van de vordering kennis te nemen en die vordering (gleichlauf) ook door Belgisch recht zou worden beheerst. De conclusie van de AG (b)lijkt af te wijken van de door het HvJEU in twee van haar recente arresten (Tünckers France en Valach) ingeslagen weg en aan te sluiten bij de oudere rechtspraak. Het is nu wachten op het oordeel van het HvJEU.

Het HvJEU heeft op 6 februari 2019 bij eindarrest (een aantal van) de door de Hoge Raad aan hem voorgelegde prejudiciële vragen beantwoord. Daarbij bestaat het veruit belangrijkste oordeel van het HvJEU eruit dat de PGV geen vordering is die door de Europese Insolventieverordening wordt bestreken. Dat betekent dat de vraag welk recht op de PGV van toepassing is en welke rechter bevoegd is om van de PGV kennis te nemen, niet beheerst wordt door de Europese Insolventieverordening. Door beantwoording van deze prejudiciële vraag door het HvJEU behoeven de andere prejudiciële vragen van de Hoge Raad naar oordeel van het HvJEU, geen beantwoording meer. Daarmee staat tussen partijen nu (slechts) vast dat de vraag naar het recht waarop de PGV moet worden beoordeeld en welke rechter bevoegd is te oordelen, niet wordt beantwoord op basis van de criteria van de Europese Insolventieverordening. Het HvJEU heeft niet geoordeeld naar welk recht dat dan wel dient te geschieden en welke rechter wel bevoegd is. Het woord is weer aan de Hoge Raad en de curator zal de zaak aldaar weer (laten) aanbrengen ter verdere beoordeling. Het is moeilijk in te schatten wanneer een einduitspraak van de Hoge Raad te verwachten is en of de Hoge Raad de zaak in die einduitspraak zelf afdoet (althans op voorgaande vragen, zelf antwoord geeft) of verwijst of dat de Hoge Raad andermaal prejudiciële vragen aan het HvJEU zal voorleggen.

Toevoeging verslag 16:

De curator heeft de zaak weer laten aanbrengen bij de Hoge Raad teneinde hem eindarrest met inachtnaam van het oordeel van het HvJEU te laten wijzen. Op 27 september 2019 heeft de curator van repliek gediend. De Advocaat-Generaal zal op 6 maart 2020 zijn conclusie uitbrengen aan de Hoge Raad.

Toevoeging verslag 17:

In de procedure bij de Hoge Raad werd op 6 maart 2020 de conclusie van de Advocaat-Generaal ontvangen. Naar aanleiding hiervan hebben (de advocaten van) zowel de curator als Fortis Bank een borgersbrief opgesteld. Partijen zijn nu in afwachting van dagbepaling arrest.

Toevoeging verslag 18:

Op 3 juli 2020 heeft de Hoge Raad arrest gewezen. Op basis van het arrest van het HvJEU lag aan de Hoge Raad de vraag voor of de Nederlandse rechter

11-05-2020

 6

03-11-2020

 7

(internationaal) bevoegd is kennis te nemen van dit geschil, en dit aan de hand van Brussel I. Art. 5 lid 3 Brussel I scheidt bevoegdheid voor het gerecht van de plaats "waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen". Dit kan duiden op het "Erfolgsort" (plaats waar de schade is ingetreden) als op het "Handlungsort" (plaats van de gebeurtenis die met de schade in oorzakelijk verband staat). Een verweerder kan naar keuze van de eiser voor het gerecht van beide plaatsen worden opgeroepen. Onder verwijzing naar de feiten – de opname van de zichtrekening in het filiaal te Maasmechelen – oordeelt de Hoge Raad dat het Handlungsort in België gelegen is en dus geen internationale bevoegdheid van de Nederlandse rechter scheidt. De Hoge Raad beantwoordt vervolgens de vraag of het Erfolgsort in Nederland is gelegen, negatief en legt hieraan de redenering ten grondslag dat de plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan niet ziet op de plaats waar de schuldeisers (Nederland) financiële schade hebben geleden. De Hoge Raad overweegt dat die schade immers een gevolg is van de aanvankelijk in België ingetreden schade. Voorts overweegt de Hoge Raad dat daarom voor bepaling van de internationale bevoegdheid niet van belang is of in het onderhavige geval sprake is van andere aanknopingspunten met Nederland of andere bijzondere omstandigheden (die op basis van de rechtspraak HvJEU bevoegdheid kunnen scheppen).

Kortom de Nederlandse rechter is niet internationaal bevoegd van de Peeters/Gatzen vordering van de curator kennis te nemen.

Aangezien het Belgische recht een curator eveneens in de mogelijkheid stelt een vordering tot schadevergoeding in te stellen uit hoofde van onrechtmatige daad in te stellen tegen een derde die bij de benadeling van de gezamenlijke schuldeisers betrokken was, heeft de curator hierover advies ingewonnen bij Prof. Dr. M.E. Storme. Alleen de curator is in België bevoegd een dergelijke vordering in te stellen jegens Fortis. De curator overweegt thans het aanhangig maken van de vordering voor het Belgische gerecht, en zal zijn bevindingen en plan van aanpak hiervoor aan de rechter-commissaris voorleggen.

Verslag 19:

Gelet op de strekking van het in het vorige verslag genoemde advies naar Belgisch recht, heeft de curator inmiddels machtiging van de rechter-commissaris verkregen om over te gaan tot het instellen van een procedure tegen Fortis. Deze zal op korte termijn worden ingeleid voor de bevoegde Belgische rechtbank.

29-04-2022

 8

7.8 Werkzaamheden rechtmatigheid

Dit betreft vervolgerslag 13:	14-06-2018
Overleg met de cassatieadvocaat en bestuderen schriftelijke toelichtingen.	 2
Dit betreft vervolgerslag 14:	13-12-2018
Voorbereiding en bijwoning zitting HvJEU, overleg over pleitaantekeningen, bestudering conclusie AG Bobek en bepalen strategie voortgang.	 3
Faillissementsverslag 15:	27-05-2019
Analyse eindarrest HvJEU en beantwoording toepasselijk recht en bevoegd forum, overleg Belgische advocaat betreffende formaliteiten PGV die ook naar Belgisch recht bestaat en opstarten vervolprocedure Hoge Raad, alsmede (schriftelijke) toelichting en overleg met rechter-commissaris.	 4
Werkzaamheden onrechtmatige daad:	27-11-2019
Uitvoerig onderzoek naar de verdwenen EUR 700.000,- alsmede zorgvuldig overleg met de rechter-commissaris, verslaglegging aan het Ministerie van Justitie in verband met de Garantstelling, correspondentie en telefonisch onderhoud met de banken, bestudering van literatuur en jurisprudentie. Overleg rechter-commissaris, studie jurisprudentie en rechtspraak en opstellen dagvaarding.	 5
Opstellen van diverse processtukken, een schikkingspoging met Fortis, die op niets is uitgelopen en bestudering van het tussenvonniss.	
Opstellen van diverse processtukken in hoger beroep, alsmede het voeren van een pleidooi bij het hof Den Bosch en afwikkeling van het arrest.	
Opstellen van diverse processtukken in de bodemprocedure, alsmede werkzaamheden op het gebied van executie en verweer tegen de incidentele vordering en het kort geding tot stopzetting van de executie.	
Overleg met de cassatieadvocaat, rechter-commissaris en nazien van de processtukken ten behoeve van de cassatiemiddelen, schriftelijke toelichting en repliek.	
Overleg met de cassatieadvocaat aan de hand van het arrest van de Hoge Raad van 8 september 2017 teneinde de zijdens de boedel bij de door de Hoge Raad aan het Europese Hof van Justitie geformuleerde vragen, toelichting af te stemmen.	
Overleg met de cassatieadvocaat en bestuderen schriftelijke toelichtingen.	
Analyse eindarrest HvJEU en beantwoording toepasselijk recht en bevoegd forum, overleg Belgische advocaat betreffende formaliteiten PGV die ook naar Belgisch recht bestaat en opstarten vervolprocedure Hoge Raad, alsmede (schriftelijke) toelichting en overleg met rechter-commissaris.	
Verslag 19:	29-04-2022
Overleg Belgische adviseurs, afstemming rechter-commissaris.	 8

8. Crediteuren

8.1 Boedelvorderingen

€ 3.251,95

14-06-2018

Toelichting

 2

Dit betreft vervolverslag 13:

EUR 950,00 (onverschuldigde betaling)

EUR 207,74

EUR 2.094,21 UWV

Salaris curator p.m.

8.2 Pref. vord. van de fiscus

8.3 Pref. vord. UWV

€ 19.204,71

14-06-2018

Toelichting

 2

Dit betreft vervolverslag 13

8.4 Andere pref. crediteuren

€ 26.487,51

14-06-2018

Toelichting

 2

Dit betreft vervolverslag 13:

EUR 177,51 (Waterschap)

EUR 26.310,- bruto (werknemer)

8.5 Aantal concurrente crediteuren

33

14-06-2018

 2

8.6 Bedrag concurrente crediteuren

€ 2.265.913,53

14-06-2018

 2

8.7 Verwachte wijze van afwikkeling

Nog niet bekend.

27-11-2019

 5

8.8 Werkzaamheden crediteuren

Verifiëren van ingediende vorderingen; opstellen van crediteurenlijsten.

27-11-2019

9. Procedures

9.1 Naam wederpartijen

BNP Paribas Fortis.

27-11-2019

9.2 Aard procedures

Zie punt 7.7.

27-11-2019

9.3 Stand procedures

9.4 Werkzaamheden procedures

10. Overig

10.1 Plan van aanpak

Voortzetting onderzoek naar verdwenen EUR 700.000,- en opstarten gerechtelijke procedure tegen Fortis. Voeren procedure tegen Fortis.

27-11-2019

Verslag 18:

03-11-2020

Beoordelen proceskansen Belgische procedure tegen Fortis en afwegen instellen procedure.

Verslag 19:

29-04-2022

Instellen procedure jegens Fortis.

10.2 Termijn afwikkeling faillissement

Nog niet bekend.

27-11-2019

10.3 Indiening volgend verslag

28-10-2022

29-04-2022

 8

10.4 Werkzaamheden overig

Bijwonen van de zitting bij het Europese Hof van Justitie, voorbereiden van de daaruit voortvloeiende werkzaamheden en (vervolg)proceshandelingen, opstellen vervolgerslag.

14-06-2018
 2

Opstellen vervolgerslag.

13-12-2018
 3

Faillissementsverslag 15:
Opstellen vervolgerslag.

27-05-2019
 4

Disclaimer:

Hoewel de informatie in dit openbaar verslag zo zorgvuldig mogelijk is samengesteld, staat de curator niet in voor de volledigheid en juistheid daarvan. Mogelijk is immers dat o.a. bepaalde informatie nog niet beschikbaar is, nog niet geopenbaard kan worden, of achteraf- bijgesteld dient te worden. Dit kan ingrijpende gevolgen hebben voor de in dit verslag geschetste perspectieven voor crediteuren. Aan dit verslag kunnen derhalve geen rechten worden ontleend.

Opstellen vervolgerslag.

27-11-2019
 5

Disclaimer:

Hoewel de informatie in dit openbaar verslag zo zorgvuldig mogelijk is samengesteld, staat de curator niet in voor de volledigheid en juistheid daarvan. Mogelijk is immers dat o.a. bepaalde informatie nog niet beschikbaar is, nog niet geopenbaard kan worden, of achteraf- bijgesteld dient te worden. Dit kan ingrijpende gevolgen hebben voor de in dit verslag geschetste perspectieven voor crediteuren. Aan dit verslag kunnen derhalve geen rechten worden ontleend.

Opstellen vervolgerslag.

11-05-2020
 6

Disclaimer:

Hoewel de informatie in dit openbaar verslag zo zorgvuldig mogelijk is samengesteld, staat de curator niet in voor de volledigheid en juistheid daarvan. Mogelijk is immers dat o.a. bepaalde informatie nog niet beschikbaar is, nog niet geopenbaard kan worden, of achteraf- bijgesteld dient te worden. Dit kan ingrijpende gevolgen hebben voor de in dit verslag geschetste perspectieven voor crediteuren. Aan dit verslag kunnen derhalve geen rechten worden ontleend.

Verslag 18:

03-11-2020
 7

Opstellen vervolgerslag.

Disclaimer:

Hoewel de informatie in dit openbaar verslag zo zorgvuldig mogelijk is samengesteld, staat de curator niet in voor de volledigheid en juistheid daarvan. Mogelijk is immers dat o.a. bepaalde informatie nog niet beschikbaar is, nog niet geopenbaard kan worden, of achteraf- bijgesteld dient te worden.

Dit kan ingrijpende gevolgen hebben voor de in dit verslag geschetste perspectieven voor crediteuren. Aan dit verslag kunnen derhalve geen rechten worden ontleend.

Verslag 19:

Benodigde werkzaamheden voor het instellen van de vordering jegens Fortis.

29-04-2022

Disclaimer:

Hoewel de informatie in dit openbaar verslag zo zorgvuldig mogelijk is samengesteld, staat de curator niet in voor de volledigheid en juistheid daarvan. Mogelijk is immers dat o.a. bepaalde informatie nog niet beschikbaar is, nog niet geopenbaard kan worden, of achteraf- bijgesteld dient te worden. Dit kan ingrijpende gevolgen hebben voor de in dit verslag geschetste perspectieven voor crediteuren. Aan dit verslag kunnen derhalve geen rechten worden ontleend.

Bijlagen

Bijlagen